

ENCAM

Sen iyisin
bugün de bizi yedirdin besledin
doymasan da iyisin
bunu bildirdin günlük güneşlikmiş için

Bahar gibi konuşkan
gözlerinde sonsuz beyaz
vüs'at diye bir sözcük vardı hatırlarsan
işte o sevginde çiçeklenen naz

Güzel değilsin güzelcesin
güzele mevsim az ama iyisin
sokak kedilerini de yedirirsin beslersin
yeni bir takvim başlatır tansık ellerin

Başkalarında da vardır bu hüner
ama neye yarar ki kıyas
bir doğruyu çelmekten başka neye yarar
sevinci öteleyip hınca demirleyen yas

İyisin kadara sığmayacak kadar iyisin
duyma yine de benden bunu
insanın iğvaya açık bir hayvan olduğunu
bilirsin kimini sevgi kurutur kimini kuşku

Bir şeyi yeniden bilmenin sevinci
mevsimin değişmesi dalların eğilmesi
komşu kadın çiçeklere yer arıyor bahçede
derken bir soru: Sahi, o nerde?

Kelebek kanadıyla sırlanmış camımsın benim
soluk alırken elbette ürperir duyarlı her ten
çırılçıplak bir adam kumdan bir kale
ömrünün varını vermiş hep yele

Tuhaf sözcüklerle çağırısım geliyor seni
müheyyâ hanami nibbâna solungaç kuşyemi
ve rüzgârın geliştirdiği bir yaprak dili
olabilir mi başka başka akıllarla karşılamak iyiliği

Övgü değil bu olsa olsa nazire
gelinciğin rengini vermesi işte kendini ezen ele
uyaklarla bezenmiş arzulu bir gerdanlık da böyle
bir Modigliani boynu bulduğunda hiç etmez acele

Belleği zorlayan *Makber*'e rağmen de iyisin
piyano da çalmıyorsun üstelik
türlü anahtarlar buluyorsun değişen kilitlere
her an bir tazelik gülüşünde sesinde bir tazelik

Ben bundan oldum ama harflerin gözü eksik
kirazlara aşına duta kayısıya komşu
olmak varken bir söğüdün gölgesinde uyudum
sen iyisin seni incir yaprağı gibi üstümde buldum